

Posudek oponentky diplomové práce

Autorka diplomové práce: **BARBORA BEREŠOVÁ**

Název diplomové práce: **Formy závěti**

Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 24 %. Tento rozsah shody by se mohl zdát jako vysoký, nicméně je tomu tak především proto, že předkládaná práce je do značné míry kompilátem z děl jiných autorů.

Diplomová práce sestává z šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce výrazně přesahuje stanovené minimální požadavky. To je do značné míry dáno zájmem autorky o zpracovávané téma. Autorka má jasno o své vytoužené profesní budoucnosti, kterou spatřuje v notářství, a zvolené téma s notářskou činností blízce souvisí. Přesto má oponentka za to, že zařazení třetí kapitoly o dalších dědických titulech a pořízeních pro případ smrti bylo nadbytečné a je to vybočení z celkem úzce vytyčeného tématu.

Oponentka musí hned úvodem s povděkem kvitovat, že autorka měla o výsledek své práce patřičný zájem. To je patrné z celého způsobu práce autorky, z toho, že si autorka opatřila dostatečné množství podkladů, i z toho, že shromážděné podklady zpracovala do podoby ucelené diplomové práce. Oponentka vnímá, že autorka pojala sepsání diplomové práce mimo jiné jako cestu k prohloubení vlastních znalostí. Je nepochybné, že zpracování práce přineslo v této souvislosti očekávané ovoce, když výstup diplomantky je ve skutečnosti mnohem kvalifikovanější, než jak by se dalo dle jejích vlastních slov očekávat.

Oponentka kladně hodnotí přístup autorky, kdy v předkládané práci je vyváženě zkombinován teoretický i praktický pohled na řešenou problematiku. Diplomantka osvěžila práci zařazením tří tabulek. Pokud jde o teoretickou rovinu, na autentický text zákona navazuje diplomantka kompilací závěrů relevantní literatury. Předkládaná práce je z větší části kompilátem z děl jiných autorů, jedná se však o kompilát poměrně zdařilý. Autorka pracuje s názory stěžejních publikací na dané téma vydaných a jejich závěry vzájemně prolíná a doplňuje. Pokud jde o praktickou část zpracování, v dané souvislosti lze velmi pozitivně ohodnotit práci autorky se soudní judikaturou. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. V rámci řešené problematiky vyšší soudy nejednou svými rozhodnutími ovlivnily výklad jednotlivých zákonných ustanovení a diplomantka klíčové judikáty zahrnula do svého zpracování a kvalitně vyhodnotila.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který ne zcela odpovídá formálním požadavkům (chybějící počet stran, chybějící číslo vydání, abecední řazení). Autorka využila ke zpracování pestrou škálu zdrojů, ze kterých čerpala.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru textu a způsobu práce autorky s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Jak již bylo řečeno, práce je podařeným kompilátem z děl jiných autorů, tomu také odpovídá poznámkový aparát. Drobnou výtku má oponentka k mezerám u poznámek pod čarou, které jsou nadbytečné.

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal, jedná se evidentně o exces, protože z celého zpracování práce je zřejmé, že její korektury byl věnován přiměřený čas. Autorka u některých odstavců nezahajuje první řádek odsazením tabulátorem.

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorkou zvoleným tématem. Autorka se držela vybraného tématu (až na výše uvedenou výhradu) ve zvolených intencích. Pokud překročila do širších souvislostí, což mimochodem nebylo často, bylo to vždy ku prospěchu komplexnosti podávaného výkladu.

Autorka se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak hlavně v klíčové druhé kapitole o formách závěti. Toto jádro práce je vhodným způsobem předesláno vstupní kapitolou o závěti jako takové, zásadách k ní se vztahujícím, podmínkách platnosti závěti aj. V textu nechybí ani historické srovnání. Autorka se nedopouští věcných chyb či nepřesností, její výklad je pochopitelný, přestože někdy jsou řešeny již skutečné detaily. To, že se autorka nedopouští věcných chyb, je však do jisté míry zapříčiněno tím, že autorka pouze zpracovává názory jiných autorů. Vlastní invence uchazečky, její názory či případná kritika bohužel absentují. Autorka volí striktně právní jazyk.

U diplomové práce se očekává, že autor překročí národní rámeček, a že bude uvažovat de lege ferenda. Těmto požadavkům vyhověno spíše nebylo, nicméně oponentka si je vědoma náročnosti těchto úkolů pro studentku pátého ročníku právnické fakulty.

Přes uvedené dílčí výhrady doporučuje oponentka předloženou diplomovou práci k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny, a předběžně ji hodnotí známkou výborně až velmi dobře v závislosti na výkonu diplomantky u ústní obhajoby. V jejím rámci nechť se autorka vypořádá s následujícími otázkami:

1. Jakým způsobem uplatňuje dědic právo na povinný díl (viz úvaha na str. 5)?
2. Jaké dopady do dědického řízení má neplatnost závěti?
3. Považuje autorka formy závěti dle aktuálně účinné právní úpravy za dostatečné?

V Plzni dne 21. 5. 2023

.....
JUDr. Kristýna Spurná